GILLETTE

NO RETURN, PLEASE.

FERDINANDO FREGA

A MEMOIR OF CORPORATE MISUNDERSTANDING AND LITERARY REFLECTION

GILLETTE, WALANG BALIKAN, PAKIUSAP

THE SYSTEM · 07

Iniwan ko ang Inang Gillette noong Disyembre 1, 2003.

Lumayo ako sa mundo ng korporasyon at iniwan ang isang tungkuling hinawakan ko sa loob ng labingwalong taon.

Hindi iyon isang madramang desisyon.

Mas parang ibinalik ko lang sa aparador ang isang lumang terno at nagpasyang hindi na ito isuot muli.

Hindi dahil gasgas na ito.

Kundi dahil hindi na ito kahawig ng taong gusto kong maging.

Kaya naghanap ako ng ibang terno.

Isang may sapat na luwag para sa hinaharap na hindi nangangailangan ng pahintulot ng sinuman.

Doon na sana nagtapos ang kuwento.

Ngunit may mga kuwentong walang balak magtapos.

Naghihintay lang sila.

Tapos, isang araw, ipinapadala nila sa iyo ang singil.

Makalipas ang halos dalawampu't tatlong taon, pinahihinto ako ng mga tao sa kalye at sinasabi:

"Tuwang-tuwa kami na bumalik ka sa pagtatrabaho para sa Gillette."

Ang problema, hindi naman ako bumalik.

At nakagugulat kung gaano kahirap ipaliwanag iyon.

Tapos dumarating ang mga teorya.

“Ikaw na ngayon ang namumuno sa GILLETTENARRATIVE, ang bagong dibisyon ng paglalathala ng tanyag na brand.”

Sa puntong iyon, opisyal nang lumalabas ng silid ang realidad.

Karaniwang kasunod ang susunod na tanong:

“Paano mo ba nagawa iyon? Animnapu’t isang taong gulang, walang diploma sa unibersidad, at isang kahanga-hangang marka na apat sa Italyano.”

Bihira kong malaman kung ano ang isasagot.

Tapos nagsisimula nang tumawag ang mga dating kasamahan.

Ang ilan ay mukhang tunay na interesadong malaman kung baka may bakanteng puwesto rin sa loob ng brand para sa kanila.

Noon ko natuklasan ang isang bagay na hindi kailanman ipinaliwanag sa akin ninuman:
may mga side effect ang panitikan na walang sinumang nagbababala sa iyo.

Kung nalaman ko lang iyon nang mas maaga, baka mas tahimik na propesyon ang pinili ko.

Pangingisda, siguro.

Tiyak na hindi pagbebenta.

Sa ngayon, pati ang alkalde ng aking bayang sinilangan ay nakarinig na ng kuwento.

Sana lang ay hindi siya dumating sa pintuan ko para pakiusapan akong may kunin sa trabaho.

Magkakaroon ako ng praktikal na problema.

Wala akong mga opisina.

Walang punong-tanggapan.

Walang departamento ng human resources.

Isang mesa lamang.

Isang keyboard.

At mga kuwentong sapat para sa isang buong buhay.

Ang iba pa ay dala-dala ko.

Dahil sa totoo lang, hindi ko alam kung saan ko pa ito iiwan.

Maligayang pagdating sa Gillettenarrative.com.

Isang tao ang magbabasa ng iyong mensahe.
Kadalasan, ang mismong taong sumulat ng mga aklat.

Isang Tala para sa mga Kliyente ng P&G, Gillette, BIC, Wilkinson, Schick, at L'Oréal

Salamat po sa inyong mga mensahe at sa inyong atensiyon.

Pakitandaan po na hindi kami humahawak ng mga produkto, order, kargamento, usaping pangkomersiyo, reklamo, listahan ng presyo, o espesyal na presyo. Hindi kami nagpoproseso ng anumang uri ng order, kabilang ang mga kategoryang "slow moving".

Naiintindihan po namin ang inyong sinasabi, ngunit hindi po iyon ang aming negosyo.

Isang espesyal na pasasalamat sa kliyenteng mamamakyaw mula sa New York tungkol sa order ng Pampers: makipag-ugnayan po kayo nang direkta sa inyong supplier sa Cincinnati. Bilang paggalang, maipapasa lamang po namin ang inyong mensahe.

Ikagagalak po naming tanggapin kayo sa aming espasyong editoryal, nang walang bayad, para lamang magbahagi ng isang lugar kung saan nagtatagpo ang panitikan at ang realidad — 58 taon ng karanasan sa loob ng isang dakilang mundong hindi kailanman mabubura ninuman.

Ferdinando Frega
owner@gillettenarrative.com

Ferdinando